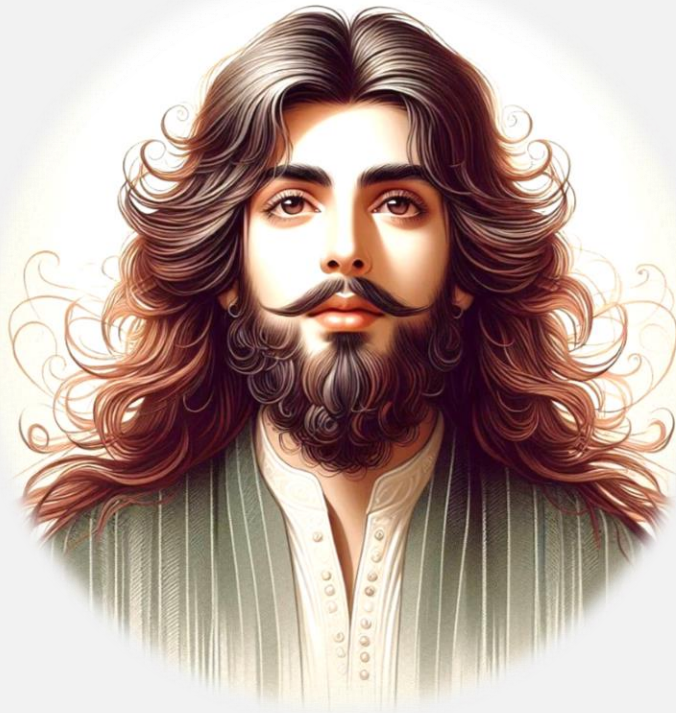


دیوانی

سوئانی ئەوینداران  
(ئین فارض)



وهه گپران : هه ژیر ئیسماعیل لاله ئەحمده

ئەکادیمیای زانستی کوردی

**ناوی کتیب : سوئتانی ئەوینداران (ئین فرض)**

**وەرگیران : هه‌ژیر ئیسماعیل لاله ئەحمەد**

**ناوەند : ئەکادیمیای زانستی کوردی**

**سائی بلاوکردنەوه : ۲۰۲۴**



ئەکادیمیای زانستی کوردی  
Kurdish Science Academy

## پیشہ کی

### بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْوَصْفِ وَالْوَحْيِ وَالرِّسَالَةِ

وَالْحِكْمَةِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا

ئەم دیوانە یە بریتیه له بەشیک له شیعەرە جوانەکانی سولتانی ئەوینداران حەزرەتی شیخ ئیبن فارض ، که هەندیک خەلک کاتیکی دەیخویننەو وادەزانی بۆ خوشەویستی نێوان دوو پەڕە کەز دانرا بێت ، بەلام لە راستیدا هەمووی لە خوشەویستی و ئەوینداری خودای گەورە دانراوە ، مەبەستی شاعیر لە ناو دێرەکاندا زۆر قووترە لەوەی بە پڕوکەش مانای بکریت ، بەلام هەولمانداوە پڕوونترین وەرگێڕانی بۆ بکەین تاکو خوینەری کوردی بێبەش نەبێت لە بەرھەمەکانی ئەم زاتە که شعرەکانی هەتا ئێستاش دیوان و تەکیە و خانەقاکانی سوڤی و دەرویشانی گەرمکردوو و پڕکردوو لە ئەوینداری خودایی ...

هەژیر

## پوخته‌یه‌ک له ژیاننامه‌ی شیخ ئیبن فارض

ئەبو قاسم شەرەفەدین عومەری کورپی عەلی کورپی مرشد کورپی عەلی  
حەمەوی میسرپی ناسراو بە ئیبن فارض یەکیکە لە شاعیرەکانی ئەهلی  
تەسەوف و نازناوی (سلطان العاشقین - یاخود سوئتانی ئەوینداران) ی لئ  
نراوه ، لە شعرەکانیدا فەلسەفە‌ی یەکیبوونی هەبوون بەدی دەکرێت ، که  
ئەو فەلسەفە‌یە مەبەست لێی ئەو‌یە که بوونی پراستەقینە تەنها هەبوونی  
خودایە و بونی بونەوهران شتیکی پەهایی و لەناوچوووە ، باوکی ئیبن  
فارض لە سووریاوە دێت بو میسرپ و نیشته‌جێی دەبێت ، دوا‌ی ئەو‌ی که  
پەلو پۆستیکی وەهای وەرگرت که فرمان بەسەر خەڵکدا بکات بو‌یە  
نازناوی فارضی لئ نراو و کورپە‌کە‌ی که عومەر بوو ئەمیان ناسرا بە (ئیبن  
فارض) ، عومەر لە میسرپ لەدایکبوو و سەرقالی فیهی مەزەه‌بی شافعی  
بوو و زانستی فەرموودە‌ی لە ئیبن عەساکر وەرگرت ، پاشان پێگای  
سۆفیکەری گرتەبەر و دەستی کرد بە دونیانه‌ویستی و رووکردنە خودا ،  
هەربۆیە دەچوووە مزگەوتە چۆل و تیکچوووە‌کانی قاهیر و لیواری شاخەکان  
، پاشان بو عەمرە دەچیت بو مەککه و لەوئ زۆر نوێژ دەکات لە پال  
کەعبەدا ، لە کاتە‌کانی تریشی لەویدا دوورە‌پەریزی هەڵدە‌بژێریت له

خەلىك لە شىۋىكى دوور لە مەككە و لەو شىۋىنە زۆرتىنى شىعرەكانى  
دەنوسىت ، دەشوتىت ھۆكارى رۆشىتى بۆ مەككە و مانەۋەى لەۋى  
دەگەرپىتەۋە بۆ ئامۇزگارى يەككىك لە مامۇستاكانى كە شىخ ئەبو حسەنى  
بەقال بوو و پىيى وتووۋە كە ئەگەر بچىت بۆ ئەۋى نەينى زۆر گورەى بۆ  
دەردەگەۋىت ، دۋاى پانزەدە سال دەگەرپىتەۋە بۆ مىسر ، لە ھۆلى  
وتارىبىزانى ئەزھەر دەمىنپىتەۋە و خەلىك سەردانى دەكەن ، تەنانەت پادشا  
كاملى ئەو سەردەمەش سەردانى دەكات ، شىۋەيەكى جوان و رىكۋىپىكى  
ھەبوۋە و خاۋەن شىكۆ و پايەبەرزى بوو ، خوش گوفتار و شىرىن دىدار  
بوو ، زمان پاراۋ و دەست كراۋە و دىقراۋان بوو ، ھەزى دەگرد لە  
شەۋاندا سەيرى ئاۋى رۋوبارى نىل بىكات ، جىران خەلىل جىران دەئىت  
كەۋا ئىبن فارى لە پىگەى نىۋان ھەردوۋ شاعىر مۋتەنەبى و موعەرى يە ،  
ئەو سەردەمى ئىبن فارى تىيدا زىا بىرتى بوو لە سەردەمى گۆرپىنى  
دەسەلاتى فەرمانرەۋايەتى لە دەۋلەتى فامى بۆ دەۋلەتى ئەيۋبى

شيعری يه كه م : أخفي الهوى و مدامعي تبديه  
أَخْفِيَ الْهَوَىٰ وَمَدَامَعِي تُبْدِيهِ

وَأَمِيئُهُ وَصَبَابَتِي تُخْبِيهِ

حهز و ناره زووه كانم ده شارمه وه به لام فرميسكه كانم به ده رى ده خات

حهز و ناره زووه كانم ده مريئم به لام به روشى و به جوشيم زيندووى ده كاته وه

وَمُعَذِّبِي خُلُو الشَّمَائِلِ أَهْيَفُ

قَدْ جَمَعْتُ كُلَّ الْمَحَاسِنِ فِيهِ

ئو كه سهى نازارم ده دات خاوه ناكارى جوانه

هه موو شته جوانه كان تييدا كو بوونه ته وه

فَكَأَنَّهُ فِي الْحُسْنِ صُورَةٌ يُوسُفِ

وَكَأَنِّي فِي الْحُزْنِ مِثْلُ أَبِيهِ

ده ئييت له جوانيدا ئو له وينه ي يوسفه

منيش له خه مدا وه كو باوكيم

يا حارقا بالنار وجه محبه

مهلا فان مدامعي تطفيه

ئەى سوتىنەرى روى خۆشەويستەكەى بە ئاكر

بوستە ، فرمىسكەكانم ئەو ئاكرە دەكوژىنىتەو

أحرق بها جسدي و كل جوارحي

واحرص على قلبي فإنك فيه

وەرە ھەموو جەستەم بسوتىنە لەگەڵ ئەندامەكانى

بەتايبەتیش جەخت بخەرە سەر دلم چونكە توى تىدايت

إن أنكر العشاق فيك صابتي

فأنا الهوى و ابن الهوى و أبيه

ئەگەر عاشقان جۆش و خرۆشى منيان رەت كردهو

ئەوا من حەزبەرستم ، لەحەز بووم و ئەویش لە منە

شيعرى دووهم : لم أحش و أنت ساكن أحشائي  
لم أحش وأنت ساكن أحشائي

إِن أَصْبَحَ عَنِّي كُلُّ خَلٍّ نَائِي

فَالنَّاسُ إِثْنَانِ وَاحِدٌ أَعَشَقُهُ

وَالْآخِرُ لَمْ أَحْسَبْهُ فِي الْأَحْيَاءِ

بۇچى بترسم له كاتيكددا تۆ له ناخمدا بوونت ههيه

ئەگەر هاتوو ههموو هاوړيكانم پشتيان تى كردم

خەلك دوو جوړن يه كيكيان ئەوينداری بوومه

ئەوہى تريشان ئەوہيه كه له زيندووہكان نەم ژماردووہ



شعری سیئهم : قد راح رسولی و کما راح اُتی  
قد راح رسولی و کما راح اُتی

بِاللّٰهِ مَتٰی نَقَضْتُمْ الْعَهْدَ مَتٰی

مَا ذَا ظَنِّي بِكُمْ وَلَا ذَا اَمَلِي

قَدْ اَدْرَكَ فِيَّ سُوْلَهٗ مِنْ شَمِيْتَا

ئەو پەيامبەرەى ناردەم (لێرەدا واتا دڵم) وەك چۆن رۆیشت كە پرایەو

سویندتان دەدەم كەى پەیمانتان شكاندووە كەى ؟

ئەو هەرگیز كومانى من نەبوو بە ئیو و لە ئیو م چاوەرێ نەدەكرد

كە ئاوا بێگەرێننەو بە دەستى بەتال و پێداویستیه كەى جیبه جی نەكەن

شيعرى چوارهم : رُوحى للقاك يا مناها اشتاقت  
رُوحى للقاك يا مُناها اشتاقتُ  
والأرضُ عليّ كاختيالي صاقتُ  
والنفسُ لَقَدْ ذابتُ غراماً وجوىً  
في جنب رضاك في الهوى ما لاقتُ

پرووحم بۆ دیدارت ئەى مەبهستی پوحم زۆر تامەزرۆ بووه

زه ویش تهنک و تەسک بووه لەسەرم هاوشیوهی دلم

خودیشم توایهوه له خۆشهویستی و سوتا

له پال په زامه ندیبوونی تو له کاتی کدا بهرام بهر ئەو چهز و ئاره زووانه ی هه یوو وای به سه ر

نه هات

شعري پڻجه م : خليلي ان جئما منزلي  
خليلي ان جئما منزلي

ولم تَجِدَاهُ فَسِيحاً فَسِيحاً

وإن رُمْتُمَا مِنْطِقاً مِنْ قَمِي

ولم تَسْمَعَاهُ فَصِيحاً فَصِيحاً

هاورپي و دوستانم نه گهر هاتنه مالله گهر

و بينتان كه فراوان نيه نهوا فراواني بگهن

نه گهر يش ويستان زانستيگ له زمانه وه بيستن

نه گهر نه تانبيست به رووني و په واني نه وکات ده توانن هاوار بگهن

شعری شه شه م : یا لیلۃ وصل صبحها لم یلح

یا لیلۃ وصلِ صُبْحُهَا لَمْ یَلْحِ

مِنْ أَوْلَاهَا شَرِبْتَهُ فِي قَدَحِي

لَمَّا قَصُرَتْ طَالَتْ وَطَابَتْ بِلُقَا

بَدْرِ مِخْنِي فِي حَيِّهِ مِنْ مَنَحِي

ئهی ئه و شهوی به دۆست گه یشتنه که رۆژه که ی هر هه ئه هات

له سه ره ئای شه وه که دا له جامه که مدا مه ی پیگه یشتنم خوارده وه

که شه وه که کورت بووه وه در یژه ی کیشا و به پیگه یشتن خوشتر بووه وه

کاتیک ماهیکی تابان ده رکوت که نه هامه تیه کانم له خوشه ویستی ئه ودا دیاری منن بۆی

شيعرى چهوتهم : رُوحى لك يا زائر في الليل فدا  
رُوحى لك يا زائر في الليل فدا

يا مُؤنِسَ وَخَشَتِي إِذَا اللَّيْلُ هَدَى

إِنْ كَانَ فِرَاقُنَا مَعَ الصُّبْحِ بَدَا

لَا أَسْفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ صُبْحُ أَبَدَا

رووحى من فيدات بېت ئهى ئه و كه سهى له شهودا به سهرم ده كه يته وه

ئهى ئارامبه خشى ته نهاييم كاتيگ شه و داديت و دونيا بيدهنگ ده بيت

ئه كه ر له يه ك جيا بوونه وه مان له كه ل هه ئه اتنى خور ده ست پى بكات

ئه وا هه رگيز جاريكى تر رۆژ ناكه مه وه له دوای ئه و شه وه

شعری ههشته م : ما أطيب ما بتنا معا في برد  
ما أطيب ما بتنا معا في برد

إذ لاصق خده اعتناقاً خدي

حتى رشحت من عرقٍ وجنته

لا زال نصيبي منه ماء الورد

چهنده خووش بوو نهوگانهی پیکه بووین له سه رمادا

روومهتی نوساند به روومهتمهوه

ههتاگو ههندیگ ئارهق له رومهتی تگا

ههتا ئیستاش بهشی من لهو ئارهقه ئاوی گولاه

شعری نۆیەم : زدنی بفرط الحب فيك تحيرا

زَدْنِي بَفَرَطِ الْحَبِّ فَيْكَ تَحْيِّرًا

وَارْحَمْ حَشَى بَلَطَى هَوَاكَ تَسْعِرًا

وَإِذَا سَأَلْتِكَ أَنْ أَرَاكَ حَقِيقَةً

فَاسْمَحْ وَلَا تَجْعَلْ جَوَابِي لَنْ تَرَى

به زیاده‌پۆیی له خۆشه‌ویستیدا زیاتر سه‌رسامم بکه

به‌خشنده‌ش به له‌که‌ڵ جه‌سته‌یه‌ک که به‌هه‌ز و ئاره‌زووی تۆ گری گرتوو

هه‌رکاتیکیش وتم با به‌راسته‌تی تۆ بینم

ئه‌وا رینگام پێ بده و له‌وه‌لامدا مه‌ئێ (نامینیت) {ئیره‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ هه‌زره‌تی موسا که داوای

بینینی خودای کرد و خودا فه‌رمووی (نامینیت)}

يا قَلْبُ أَنْتَ وَعَدْتَنِي فِي حُبِّهِمْ

صَبْرًا فَحَازِرُ أَنْ تَضِيقَ وَتَضْجِرَا

إِنَّ الْغَرَامَ هُوَ الْحَيَاةُ فَمُتْ بِهِ

صَبًّا فَحَقِّقْ أَنْ تَمُوتَ وَتُعْذِرَا

تانه‌ی دل تۆ به‌ئێنی خۆشویستنی نه‌وانت پێداوم

بۆيە ئارام بگره و نه كهى تاقهتت بپروكيت ياخود تهنگ و تهسك بيت نهى دل

خۆشهويستى برىتیه له زيان پيیهوه بمره

به گهنجى چونكه مافى خۆته كه بمریت و بههانهت ههبي

قُلْ لِلَّذِينَ تَقَدَّمُوا قَبْلِي وَمَنْ

بَعْدِي وَمَنْ أَضْحَى لِأَشْجَانِي يَرَى

عَنِّي خَذُوا وَبِي افْتَدُوا وَلِيَّ اسْمَعُوا

وَتَحَدَّثُوا بِصَبَابَتِي بَيْنَ الْوَرَى

بلى بهوانهى پيش من كهوتوون و نهوانهش

كهوا لهدواى من دین و نهوانهش كه بينهري گريان و فوغانم دهبوون

له منى وهربگرن و شوينم بگهون و گوپرايهلم بين

باسى خۆشهويستى و نهوينهكه م بگهن لهناو خهلكدا

وَلَقَدْ خَلَوْتُ مَعَ الْحَبِيبِ وَبَيْنَنَا

سِرٌّ أَرَقَّ مِنَ النَّسِيمِ إِذَا سَرَى

وَأَبَاحَ طَرْفِي نَظْرَةً أَمَلْتُهَا



فَعَدَوْتُ مَعْرُوفًا وَكُنْتُ مُنْكَرًا

له‌که‌ئ یاره‌که‌م به‌ته‌ن‌ها ماینه‌وه و له‌نیوانماندا

نهنیه‌ک هه‌یه‌ که له‌ شنه‌با نه‌رمونیاتره‌ کاتیک تیده‌په‌ریت

چاوه‌کانم ریگی‌ی دا که دیداریکم هه‌بی که چاوه‌پروانیم ده‌کرد

به‌و تیروانینه‌ بووم به‌ که‌سیکی ناسراو له‌کاتیکدا پیشت‌ر نه‌ناسراو بووم

فَدِهَشْتُ بَيْنَ جَمَالِهِ وَحَلَالِهِ

وَعَدَا لِسَانُ الْحَالِ عَنِّي مُخْبِرًا

سه‌رسام بووم به‌ جوانی و شکومه‌ندیه‌که‌ی

زمانیشم بوو به‌ وه‌رگیپری نه‌و حال و دۆخه‌ی هه‌مبوو

فَأَدِرُّ لِحَاظِكَ فِي مَحَاسِنِ وَجْهِهِ

تَلْقَى جَمِيعَ الْحُسْنِ فِيهِ مُصَوَّرًا

لَوْ أَنَّ كُلَّ الْحُسْنِ يَكْمُلُ صُورَةً

وَرَأَهُ كَانَ مُهْلِلًا وَمُكَبِّرًا

چاوه‌کانت بپروانینه‌ بو جوانیه‌کانی روخساری

دهبىنيت هموو جوانيهك له ئه ودا بوونى ههيه

ئهگه هه موو جوانيهك ويئه و سيمايهك ته واو بكات

و ئه و بيبىت ئه و كات دهست ده كات به هه ئه ئه ليدان و بانگدان

شعری دهیه م : عینی جرحت و جنته بالنظر  
عَيْنِي جَرَحَتْ وَجَنَّتَهُ بِالنَّظَرِ  
من رِقَّتِهَا فَانظُرْ لِحُسْنِ الْأَثَرِ  
لم أجن وقد جَنَيْتُ وَرَدَ الْحَفَرِ  
إِلَّا لَتَرَى كَيْفَ انشَقَّ الْقَمَرُ

چاوه کانم به تیروانینیک روومه ته کانی بریندار کرد

له بهر ناسکیان ، بیینه چۆن شوینه واری ماوه

تاوانم نه نجام نه داوه نه گهرچی وام له و ناسک وهک کوئناسایه کردووه

تهنها بو نه وهم بوو بزانه مانگ چۆن دووکه رت بووه

{لیره دا شاعیر مه بهستی نه وهیه به تیروانینیک رومه تی یاره که ی بریندار ده کات و ده ئیت من

تاوانبار نیم که بریندارم کردووه تهنها بو نه وهی بووه بزانیته که له قورئاندا باسی

دوکه رت بوونی مانگ کراوه به چاو بیینیت ، نه مهش واتا رومه تی برینداری یاره که ی

هاوشیوهی مانگیکه که دووکه رت بییت}















شيعرى حه قده ههم : نسخت بحبي آية العشق من قبلي  
نَسَخْتُ بِحَبِّي آيَةَ الْعِشْقِ مِنْ قَبْلِي

فَأَهْلُ الْهَوَى جُنْدِي وَحَكْمِي عَلَى الْكُلِّ

وَكُلُّ فَتَى يَهْوَى فَإِنِّي إِمَامُهُ

وَإِنِّي بَرِيءٌ مِنْ فَتَى سَامِعِ الْعَدْلِ

ئهو ئايه تانهى خوشه ويستی كه له پيش مندا هه بووم ئه وه هه لمگرت و له بهرمگرت هه وه

ئهو وينداران له شكرى منن و ده سه لاتی من به سه ر هه موو ياندايه

هه ر كه سيك خوشه ويستی بكا من پيشه وايم

من به دوورم له و كه سه ي ته نها گوئ ده گريت و دووره په ريزه

وَلِي فِي الْهَوَى عِلْمٌ تَجِلُّ صِفَاتُهُ

وَمَنْ لَمْ يُفَقِّهْ الْهَوَى فَهُوَ فِي جَهْلِ

وَمَنْ لَمْ يَكُنْ فِي عِرَّةِ الْحَبِّ تَائِهًا

بِحَبِّ الَّذِي يَهْوَى فَبَشَّرَهُ بِالذَّلِّ

له خوشه ويستيدا زانستىكم هه يه كه جوان و ناوازه يه

ئهو هى له خوشه ويستی تينه گات ئه وه له نه زانيدايه

ئەوھى لە شكۆدارى خۆشەويستىدا ون نەبىت

لە خۆشەويستى ئەو كەسەى خۆشى دەوېت ئەوا مژدەى سەرشۆرى پى بدە

إِذَا جَادَ أَقْوَامٌ بِمَالٍ رَأَيْتَهُمْ

يَجُودُونَ بِالْأَرْوَاحِ مِنْهُمْ بِلَا بُخْلِ

وَإِنْ أُوذِعُوا سِرًّا رَأَيْتَ صُدُورَهُمْ

قُبُورًا لِأَسْرَارٍ تُنَزَّهُ عَنْ نَقْلِ

ئەگەر كەسانىك پاره بېخشن ، لەبەرامبەردا دەبىنى ئەمانە

ئامادەن كيان و پروحيان بېخشن بە بەخشنەبىانە

ئەگەرىش نەبىنەكى خوداىى بخرىتە دلىان ، دەبىنىت كەوا

سنگيان دەبىتە كۆرىك بۆ شاردنەوھى ئەو نەبىنە لە كواستنەوھ و باسكردن

وَإِنْ هُدِّدُوا بِالْهَجْرِ مَاتُوا مَخَافَةً

وَإِنْ أُوْعِدُوا بِالْقَتْلِ حَنُّوا إِلَى الْقَتْلِ

لَعَمْرِي هُمُ الْعُشَّاقُ عِنْدِي حَقِيقَةً

عَلَى الْجِدِّ وَالْبَاقُونَ مِنْهُمْ عَلَى الْهَزْلِ

ئەگەر ھەر ھەشەشيان لى بىكرىت بە لىكداپرىن لە ترسدا دەمرن

ئەگەر ىش مۇدەى كوشنىان پى بدرىت ، دەگرىن بۇ كوشن

سوئند بە تەمەنم ئەوانە ئەوئندارى راستەقئنهن لەلام

راستگۆن و ئەوانەى ترىش جگە لەمان سەرقالى شتى پىرۇبۇچن

شيعرى ھەژدەھەم : **إِن مَّتَّ وَزَارَ تَرْبَتِي مِنْ أَهْوَى**  
**إِن مَّتَّ وَزَارَ تَرْبَتِي مِنْ أَهْوَى**

**لَبَّيْتُ مَنَاجِيًا بَغِيرِ النَّجْوَى**

**فِي السِّرِّ أَقُولُ يَا تُرَى مَا صَنَعَتْ**

**أَلْحَاطُكَ بِي وَوَلَيْسَ هَذَا شَكْوَى**

**ئەگەر مەردەم و ئەو کەسە سەردانی گۆرەگەمى کرد که ئەوینداریم**

**ئەوا بەبێ هیچ کلەیی و گازندەیهک لە دڵمدا ، لە ناخم دەئێم**

**ئایا تێروانینەکانی تۆ چی بەمن کردووہ ؟ ، ئەمەش نە سکالایە و نە کلەیی**

شيعرى نۆزدهههم : **إن جزت بحى لى على الأبرق حى**  
**إن جزت بحى لى على الأبرق حى**

**وابلغ خبرى فاننى أحسب حى**

**قُلْ مَا مَعَنَاكُمْ غَرَامًا وَجَوَى**

**فى الحُبِّ وما اعتاض عن الروح بشى**

**ئەگەر بە سواری ئەسپەگەتەو بە ناوچەیهکی من تێپەریت سلاویان لى بگە**

**و ههوائى منیان بدەرى چونکە پیم وایه هیشتا زیندووم**

**بلى مانا و مەبەستە کانتان مرد لە ناو ئەوینداری و سوتا لە خوشەویستی**

**سەرەرای ئەوەش رووح هیچ پەندىكى لەمە وەرنەگرت**

شيعری بيسته م : أهوى رشأ رشيق القد حلي  
أَهْوَى رَشَاءَ رُشِيقَ الْقَدِّ حَلِيٍّ

قد حكّمه الغرامُ والوجدُ عليّ

إِن قُلْتُ خُذِ الرُّوحَ يَغْلُ لِي عَجَبًا

الرُّوحُ لَنَا فَهَاتِ مِنْ عِنْدِكَ شَيْئًا

ئەوینداری ئاسکیکی قەدوبالاً لاوازی پازاوەم

کە خۆشەویستی و خەم سەپاندووویانە بەسەرمددا

ئەگەر بلییم وەرە پرووحەکەم ببە ، ئەو دیت و بەسەرسامیەو دەئیت

پووحی تۆ ھەر لە زوووەو ھی ئیمە بوو ، شتیکی تر ببەخشە

شعری بیست و یه کهم : فطوفان نوح عند نوحی کادمعی  
فَطُوفَانُ نُوْحٍ عِنْدَ نُوْحِي كَادْمُعِي

وَإِيقَادُ نِيرَانِ الْخَلِيلِ كَلَوَعَتِي

وَلَوْلَا زَفِيرِي أَغْرَقْتَنِي أَدْمُعِي

وَلَوْلَا دُمُوعِي أَحْرَقْتَنِي زَفْرَتِي

وَحَزْنِي مَا يَعْقُوبُ بَتَّ أَقْلَهُ

وَكُلُّ بِلَى أُيُوبَ بَعْضُ بَلِيَّتِي

لافاوی نوح له کاتی گریه و زاریمدا هاوشیوهی فرمیسکه کانمه

ئاگره کهی حه زره تی ئیبراهیمی خه لیل هاوشیوهی ئه و ئاگره یه که له ناخم گیرساوه

ئه کهر هه ناسه دان نه بوایه فرمیسکه کانم ده یانخنکاندم

ئه کهر فرمیسکه کانیشم نه بوایه هه ناسه کانم ده یانسوتاندم

ئه و خه م و خه فه ته ی هه مه حه زره تی یه عقوب که میکی له وه نه چه شتووه

هه موو به لاگانی که به سه ر حه زره تی ئه یویش هات ته نها به شیکه له به لاگانی توشم بووه



شعری بیست و دوو : وَاِنْ يَكُنْ فَرَطٌ وَجَدِي فِي مَحَبَّتِكُمْ  
وَإِنْ يَكُنْ فَرَطٌ وَجَدِي فِي مَحَبَّتِكُمْ

إِثْمًا فَقَدْ كَثُرَتْ فِي الْحَبِّ آثَامِي

وَلَوْ عَلِمْتُ بِأَنَّ الْحَبَّ آخِرُهُ

هَذَا الْجِمَامُ لَمَا خَالَفْتُ لَوَّامِي

أَوَدَعْتُ قَلْبِي إِلَى مَنْ لَيْسَ يَحْفَظُهُ

أَبْصَرْتُ خَلْفِي وَمَا طَالَعْتُ قَدَّامِي

لَقَدْ رَمَانِي بِسَهْمٍ مِنْ لَوَاحِظِهِ

أَصْمَى فَوَادِي فَوَا شَوْقِي إِلَى الرَّامِي

ئەگەر زیاده‌ڕۆیی ئەوینداریم لە خۆشه‌ویستیان تاوان و خرابه‌کاری بێت

ئەوا من لە خۆشه‌ویستیدا تاوان و خرابه‌کاریه‌کی زۆرم کردووه

ئەگەر بزانی که کۆتایی ئەم خۆشه‌ویستیه مردنه ئەوا هەرگیز پاشگەز نابمه‌وه

دڵم سپارد به‌ که‌سی که نه‌پیاراست ، سه‌یری پشت خۆم ده‌کرد و سه‌یری پیشه‌وه‌م نه‌ده‌کرد

به‌ تیروانینی تیریکی هه‌ڵدا که جه‌رگ و هه‌ناومی گر تیبه‌ردا ، ئای چه‌نده نامه‌زرۆی دیداری

تیر هه‌ڵده‌ره‌که‌م

شيعرى بيست و سى : ولو خطر لي في سواك إرادة  
ولو خطر لي في سواك إرادة

على خاطري سهواً قضيتُ برديتي

لَكَ الْحُكْمُ فِي أَمْرِي فَمَا شِئْتَ فَاصْنَعِي

فَلَمْ تَكُنْ إِلَّا فِيكَ لَا عَنكَ رَغْبَتِي

ئەگەر جگە لە ویستی تۆ ویست و داوايەک بە دڵمدا هات بەبێ ئاگایی ئەوا خۆم بە دەرچوو

لەم ڕێگایە دادەنیم

بڕیار بە دەست تۆیە لە حالی مندا ، هەر شتیکت دەوێت ئەنجامی بدە ، تەنها لەبەر تۆیە و

جگە لە تۆ هیچ ئارەزوویەکم نییە

شعری بیست و چوار : اَنْتُمْ فَرُوضِي وَ نَفْلِي  
اَنْتُمْ فَرُوضِي وَ نَفْلِي اَنْتُمْ حَدِيثِي وَ شُعْلِي

يا قِبْلَتِي فِي صَلَاتِي إِذَا وَقَفْتُ أَصَلِّي

جَمَالِكُمْ نَصَبُ عَيْنِي إِلَيْهِ وَجْهْتُ كُلِّي

وَسِرِّكُمْ فِي ضَمِيرِي وَالْقَلْبُ طُورُ التَّجَلِّي

ئېوهن ئه و شتهى سه پيندراوه به سهرم و پاداشت ده كريم له پيناويدا ، ئېوهن کوتار و باس و

کارم

ئهى پرووگههى من له نويزه کهمدا کاتیک نويز ده کهم ، جوانيتان وا له نيو چوانمدا ده بينم

بويه پرووی تیده کهم ، نهينه کهتان له ناخمدایه و دلش بووه به کيوى طوری سوتاندن و

دهر کهوتنى نوری خودایى تیدا

أَنْسْتُ فِي الْحَيِّ نَاراً لَيْلاً فَبَشَّرْتُ أَهْلِي

قُلْتُ امْكُثُوا فَلَعَلِّي أَجِدُ هُدَايَ لَعَلِّي

دَنَوْتُ مِنْهَا فَكَانَتْ نَارُ الْمُكَلِّمِ قَبْلِي

نُودِيْتُ مِنْهَا جِهَاراً رُدُّوا لِيَالِي وَصَلِي

له و ناوچه‌یهی نیشته‌جیم ئاگریکی که وره مینا له شه‌ودا که به‌شیوه‌یه‌ک بوو مژده‌م دا به  
خزم و که‌سوکارم

وتم ئیوه لیسه بمینن و من به‌ره‌و پرووی ئاگره‌که ده‌رۆم به‌ئکو ریگا راسته‌که‌ی ده‌مه‌وئیت  
بیدۆزمه‌وه

که نزیکه‌بوومه‌وه بینیم ئاگری ئه‌و که‌سه‌یه که پیش من دیداری له‌که‌ل خودا هه‌بووه {لیسه‌دا  
وه‌ک ئه‌وه وایه شاعیر بلی چومه سه‌ر کتوی طور تا له‌که‌ل خودا بدویم ، بینیم پیش من  
سوتاوه چونکه که‌سیکی تر پیش من گفتوگۆی له‌که‌ل کردوه}

مینیش لیلی نزیکه‌بوومه‌وه به‌ ئاشکرا تا‌کو به‌ئکو به‌و شه‌وه بگه‌م به‌ دیداری دۆسته‌که‌م

حتى إذا ما تدانى الميقاتُ في جمعِ شملي

صارت جبالِي دكاً من هَيْبَةِ الْمُتَجَلِّي

ولاح سرّ خفيّ يَدْرِيهِ مَنْ كَانَ مِثْلِي

که نزیکه‌بوومه‌وه له‌و شوینه و هه‌موو جه‌سته‌م ئاماده‌ بوو ، بینیم شاخه‌کان دارمان له‌ شان و  
شکۆی دۆست و یاره‌که‌م ، له‌وکاته‌دا که شاخه‌کان دارمان نه‌ینیه‌کی شاراره‌وه ده‌رکه‌وت که  
ته‌نها ئه‌وه‌ی وه‌ک من بیت ده‌زانیت چیه

وَصِرْتُ مُوسَى زَمَانِي مَذ صَارَ بَعْضِي عَلِي

فَالْمَوْتُ فِيهِ حَيَاتِي وَفِي حَيَاتِي قَتْلِي

أَنَا الْفَقِيرُ الْمُعْنَى رُقُوا لِحَالِي وَذُلِّي

بووم به موسای سهردهمی خۆم کاتیک به شیکم که دلمه زالبوو به سهر هه موو جهسته مدا ،

مردن له م خۆشه و یسته مدا زیانی منه و زیانیشم تپیدا بریتیه له کوشتم ، منم هه زاری

جه فاکیش به زه یه کتان بیته وه به دۆخ و داماویم

شعری بیست و پینج : نَشْرَتْ فِي مَوْكِبِ الْعِشَاقِ أَعْلَامِي  
نَشْرَتْ فِي مَوْكِبِ الْعِشَاقِ أَعْلَامِي

وكان قَبْلِي بُلِي فِي الْحُبِّ أَعْلَامِي

وَسِرْتُ فِيهِ وَلَمْ أُبْرَحْ بَدَوْلِيهِ

حَتَّى وَجَدْتُ مَلُوكَ الْعِشْقِ خُدَامِي

له کاروانی نهوینداراندا ئالاکانم بلاو کردهوه ، پیش منیش ئالاکانم بووبوون به داوی

خۆشهویستییهوه

تییدا رویشتم و هیچم نهدرکاند ، ههتاکوو بینیم پادشاکانی نهوینداری بوونهته خزمهتکاری من

وَلَمْ أَزَلْ مِنْذُ أَخَذِ الْعَهْدِ فِي قِدَمِي

لِكَعْبَةِ الْحُسْنِ تَجْرِيدِي وَإِجْرَامِي

وَقَدْ رَمَانِي هَوَاكُمُ فِي الْغَرَامِ إِلَى

مَقَامِ حُبِّ شَرِيفِ شَامِخِ سَامِ

لهو روژهوهی پهیمانم داوه {مه بهستی شاعیر لیرهدا پهیمان و بهئینی نهلهسته ، که خودا

فهرمووی : (الست بر بکم) (واتا : ئایا من خوداتان نیم؟) بویه هه موو روحهکان پیکهوه وتیان

به ئی { ، رووم کردۆته رووکه هی ئیوه و بوۆتان که مه ندکیشم ، ئه وینی ئیوه منی خسته ناو

خۆشه و یستیه وه هه تاکو پله یه کی خۆشه و یستی پیروۆز که وه ک شاخ بلنده و زه هراویه

شعری بیست و شہش : سلکت کل مقام فی محبتکم  
سَلَكْتُ كُلَّ مَقَامٍ فِي مَحَبَّتِكُمْ

وما تَرَكْتُ مَقَامًا قَطُّ قُدَّامِي

وَكُنْتُ أَحْسَبُ أَنِّي قَدْ وَصَلْتُ إِلَى

أَعْلَى وَأَعْلَى مَقَامٍ بَيْنَ أَقْوَامِي

حَتَّى بَدَأَ لِي مَقَامٌ لَمْ يَكُنْ أَرَبِي

وَلَمْ يَمُرَّ بِأَفْكَارِي وَأَوْهَامِي

ہموو پلہ و پیگہ یہ کم لہ پیناوتاندا کرتہ بہر و ہیج پلہ یہ کم لہ بہر دہم نہ ہیشتہ وہ

وامدہ زانی کہ یشتووم بہ بہر زترین و پایہ دارترین پلہ لہ نیوان خہ لکہ کہ مدا

ہتا پلہ و پیگہ یہ کی وہام بو دہر کہوت کہ نہ لہ خہ یال و نہ لہ ہزر و نہ لہ بیرمدا ہہ بوو



شعری بیست و چەوت : **إِنْ كَانَ مَنزِلَتِي فِي الْحَبِّ عِنْدَكُمْ**  
**إِنْ كَانَ مَنزِلَتِي فِي الْحَبِّ عِنْدَكُمْ**

ما قد رأيتُ فقد ضيّعتُ أيامي

أُمْنِيَّةٌ ظَفِرَتْ رُوحِي بِهَا زَمَنًا

وَالْيَوْمَ أَحْسَبُهَا أَضْغَاثَ أَحْلَامِ

ئەگەر هەموو پلە و پێگەیی من لە خۆشەویستیدا لەلای ئێوە ئەوەبێت کە دیومه ، ئەوا

پۆزگاره کانم بەفیرۆ داوه لەپیناوتان

ئاوات و هیوایەکی هەبوو کە روحم پۆزانیک پێی ئالوودەبووبوو ، ئیستاش وای دەبینم کە تەنھا

خەونیک بویت

## پښت

- 2..... پښه کی
- 3..... پوخته په ک له ژياننامه ی شیخ ئین فارض
- 5..... شعری په کهم : أخفي الهوى و مدامعي تبديه
- 7..... شعری دووهم : لم أخش و أنت ساکن أحشائي
- 8..... شعری سيهم : قد راح رسولي و كما راح أتي
- 9..... شعری چوارهم : روحي للفاک يا مناها اشتاقت
- 10..... شعری پينجهم : خليلي إن جئتما منزلي
- 11..... شعری شه شهم : يا ليلة وصل صباحها لم يلح
- 12..... شعری هه و نه م : روحي لك يا زائر في الليل فدا
- 13..... شعری هه شهم : ما أطيب ما بتنا معا في برد
- 14..... شعری نويه م : زدني بفرط الحب فيك تحيرا
- 18..... شعری ده يه م : عيني جرحت وجنته بالنظر
- 19..... شعری يانزدهه م : ما أصنع وقد أبطأ علي الخبر
- 20..... شعری دوانزدهه م : عوذت حبيبي برب الطور
- 21..... شعری سيانزدهه م : حديثه أو حديث عنه يطربني
- 22..... شعری چواردهه م : كلفت فؤادي فيه ما لم يسع
- 23..... شعری پانزدهه م : عين نظرت إليك ما أشرفها
- 24..... شعری شانزدهه م : أهوى قمرا له المعاني رق
- 25..... شعری هه فدهه م : نسخت بحبي أبة العشق من قبلي
- 28..... شعری هه زدهه م : إن مت وزار تربتي من أهوى
- 29..... شعری نؤزدهه م : إن جزت بحبي لي على الأبرق حي
- 30..... شعری بيستم : أهوى رشأ رشيق القد حلي
- 31..... شعری بيست و په کهم : فطوفان نوح عند نوحی گادمعي
- 32..... شعری بيست و دوو : وإن يكن فرط وجدني في محبتكم
- 33..... شعری بيست و سي : ولو خطرت لي في سواك إرادة

- 34..... شيعرى بيسٲ و ؤوار : أنٲم فروضي و نفلي
- 37..... شيعرى بيسٲ و بيبػ : نػرت في موكب العشاػ أعلامي
- 39..... شيعرى بيسٲ و شهش : سلكت كل مقام في محبتكم
- 40..... شيعرى بيسٲ و ههوت : إن كان منزلتي في الحب عندكم